

Punten bij de Parasja: Ki Tisa – De Gouden Kalveren Van Nu

Welkom bij een nieuwe aflevering van Punten bij de Parasja – korte gedachten bij het wekelijkse Torah gedeelte.

De Parasja van deze week heet Ki Tisa. Dat is Hebreeuws voor “Als je neemt”. De Parasja loopt van Exodus 30:11 tot Exodus 34:35.

In dit Torah gedeelte lezen we nog meer instructies voor de Tabernakel, over het incident met het Gouden Kalf, over Mozes die optreedt als middelaar voor Israël en over het stralende gezicht van Mozes als Hij terugkeert uit de aanwezigheid van God.

We kunnen veel zeggen over dit Torah gedeelte. Vandaag leggen we een gedachte voor over de gouden kalveren van nu.

Exodus 32:1

Toen het volk zag dat het lang duurde voor Mozes van de berg afdaalde, kwam het volk bijeen bij Aäron, en zij zeiden tegen hem: Sta op, maak voor ons goden die vóór ons uit gaan, want die Mozes, de man die ons uit het land Egypte geleid heeft – wij weten niet wat er met hem gebeurd is.

Volgens het Torah gedeelte van deze week wisten de Israëlieten niet wat er met Mozes was gebeurd. Hij was een lange tijd weg – veertig dagen volgens Exodus 24:18—waardoor ze onzeker werden over zijn lot. Dat zorgde ervoor dat ze naar Aaron gingen en van hem eisten dat hij “goden” maakte om hen te leiden naar het Beloofde Land. Ze voelden zich niet prettig en waren gefrustreerd door de onzekerheid van het wachten. Daarom gingen ze over tot zonde en afgoderij.

We kennen het verhaal allemaal. Deze daad van afgoderij zorgde voor een grote ramp en voor de dood.

Wat zo tragisch is aan dit verhaal, is dat God een veel beter plan had voor Zijn volk. Dat is altijd zo. Mozes was bovenop de berg. Daar ontving hij de geboden voor de Tabernakel en het priesterschap. Als het volk geduldig was geweest, hadden ze geleerd hoe Aaron de hogepriester zou zijn en het volk zou binnen niet al te lange tijd in de aanwezigheid van God kunnen komen. Namelijk op een diepe en

bijzondere manier door middel van de dienst in de Tabernakel. Ze hadden dan Mozes kunnen volgen naar het Beloofde Land. Maar het volk was ongeduldig. Daardoor gingen ze voorbij aan de wil van God en maakten in plaats daarvan een gouden kalf.

Het is makkelijk om dit verhaal achteraf te lezen en de Israëlieten erom te veroordelen. Maar hoe vaak doen wij hetzelfde? In plaats van dat we wachten en vertrouwen op God, zoeken we naar excuses om onze eigen gang te gaan. We gaan ervanuit dat Gods wil voor ons leven niet goed uitwerkt, en daarom nemen we het heft in eigen handen.

We rechtvaardigen bijvoorbeeld dat we op Sjabbat werken omdat we onszelf ervan hebben overtuigd dat we het geld nodig hebben en dat God niet voor iets beters kan zorgen. Als we single zijn, gaan we misschien een intieme relatie aan met iemand van wie we weten dat we daar niet mee moeten gaan, gewoon omdat we ons eenzaam voelen, ongeduldig zijn en er niet op vertrouwen dat God ons op Zijn tijd een echtgenoot zal geven.

We bouwen inderdaad nog steeds gouden kalveren. We nemen nog steeds het heft in eigen handen in plaats van dat we op God vertrouwen. We offeren de goede dingen die God voor ons wil op voor een vervalsing. Maar net zoals in het Torah gedeelte, zorgt buigen voor een gouden kalf alleen maar voor ellende.

Probeer de wil van God voor jouw leven niet te omzeilen. Vertrouw Hem, Vertrouw Zijn Woord – met name in tijden van wachten en onzekerheid. Hij heeft jou niet verlaten. Gods plan is altijd beter dan jouw gouden kalf ooit zal zijn.

Bedankt voor het lezen van deze Punten bij de Parasja!